

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő kiigazítások tekintetében történő módosításáról

(COM(2020) 310 final – 2020/0066 (COD))

(2020/C 311/10)

Főelőadó: **Giuseppe GUERINI**

Felkérés:	az Európai Unió Tanácsa, 2020.5.6. Európai Parlament, 2020.5.13.
Jogalap:	az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. és 304. cikke
Illetékes szekció:	Gazdasági és monetáris unió, gazdasági és társadalmi kohézió
Elnökségi határozat:	2020.4.30.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2020.6.10.
Plenáris ülés száma:	552.
A szavazás eredménye:	208/2/5
(mellette/ellene/tartózkodott)	

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az EGSZB üdvözli az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő kiigazítások tekintetében történő módosítására irányuló európai bizottsági javaslatot.

1.2. Minthogy az EU példátlan válsághelyzettel szembesül, ennek megfelelően rendkívüli válaszlépésekre van szükség. A javaslatot mihamarabb el kell fogadni, hogy a felszabaduló forrásokat minél hatékonyabban lehessen felhasználni a Covid19 jelenlegi és jövőbeli hatásainak kezelésére.

1.3. Az EGSZB támogatja a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által megalkotott és az Európai Bizottság által jóváhagyott Bazel III+ végrehajtásának elhalasztására vonatkozó döntést. Ugyanakkor az is fontos, hogy a halasztás ne csupán a jelenlegi szabályozás megerősítését szolgálja. Ezért helyénvaló az irányelvek és rendeletek felülvizsgálatára vonatkozó javaslat.

1.4. Ezenfelül az EGSZB szerint az európai szabályozási rendszer kiigazítása szempontjából elengedhetetlen, hogy mielőtt újraindítanák a végrehajtási folyamatot, körültekintően értékeljék a gazdasági és pénzügyi intézményeket ebben a nehéz időszakban meghatározó változásokat. Szükség lehet új hatásvizsgálatokra.

1.5. A EGSZB amiatt is aggodalmát fejezi ki, hogy elképzelhető, hogy az erre az időszakra vonatkozó egyéb szabályozási határidők a bankok (és a hatóságok) előtt álló működési kihívások miatt nem lesznek betarthatók. Ez egyértelműen igaz a banki könyvi kamatláb kockázattal (IRRBB) kapcsolatos, 2021 júniusától alkalmazandó új keretre, ahol a kapcsolódó végrehajtási rendeletek még nem állnak rendelkezésre. Ugyanez vonatkozik az NSFR-re (amelyet elvileg 2021 júniusától kell alkalmazni).

1.6. Ezért helyénvaló lehet a CRR II. és a CRD V. szóban forgó részeit illetően, továbbá a hitelek eredetére és nyomon követésére vonatkozó EBH-iránymutatások, valamint a nemteljesítés új fogalommeghatározására vonatkozó iránymutatások tekintetében észszerű halasztást megállapítani, vagy pedig – akárcsak az NSFR esetében – hároméves bevezetési időszakról rendelkezni (az LCR-hez hasonlóan), megőrizve a jogalkotók azon eredeti szándékát, hogy a bankok az elfogadástól számítva egy évet kapnak az új rendeletek végrehajtására.

1.7. Hasonló megfontolásokra van szükség az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelvben, valamint a hitelintézetek veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó (EU) 2019/877 rendeletben bevezetett kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban. Tekintettel a hiteltevékenységre nehezedő nyomásra és a felügyeleti hatóságok arra irányuló kérésére, hogy a hitelválság elkerülése érdekében alkalmazzanak tőkepuffereket, helyénvaló felülvizsgálni és meghosszabbítani a fent említett irányelvben és a fent említett rendeletben az MREL kötelező érvényű céljainak elérése céljából előírt határidőket.

1.8. Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság azon átmeneti rendelkezések módosítására vonatkozó javaslatával, amelyek lehetővé teszik a hitelintézetek számára, hogy enyhítsék a céltartalékok és az IFRS 9 szerinti hitelkockázati kiigazítások (várható hitelvesztés) saját tőkére gyakorolt hatását. Az EGSZB ugyanakkor úgy véli, hogy a javaslat csak az első lépést jelenti a recesszió hatásainak enyhítése felé vezető úton, ám nem hatékony és nem megfelelő eszköz arra, hogy az európai közvetítők között fenntartsa az egyenlő versenyfeltételeket. Ezért véleménye szerint a javaslat a következő intézkedéseket is tartalmazhatja:

- a 2020. január 1-jétől figyelembe vett „új” dinamikus összetevőt kiterjesztik azon hitelekre is, amelyek nemteljesítése 2020. január 1-jén (vagy a világválság kitörési dátuma alapján megfelelőnek ítélt egyéb későbbi napon) kezdődött,
- a léptékszorzót nem váltják fel a „lakossági” ügyfeleknek nyújtott hitelek esetében alkalmazandó 100 %-os egyedi súllyal. Egy effajta beavatkozás nem ismerné el általánosságban a kereskedelmi bankok és még inkább a helyi bankok jellegzetes kölcsönfelvevői kategóriáiban – konkrétan a családokban és a kkv-kban – rejlő különféle kockázatokat. Az említett hitelfelvevői kategóriákhoz kapcsolódó kitételek a tőkekövetelmények szempontjából egyedi prudenciális kezelésben részesülnek. Ezenkívül a léptékszorzó 100 %-os egyedi súllyal történő felváltása komoly, bár nem teljesen megoldhatatlan alkalmazási nehézségekkel szembesítené a standard módszert alkalmazó bankokat, amelyek adatszolgáltatási célokra használják a protokollfolyamatot. Az Európai Bizottság által javasolt rendelkezéssel szemben, a szóban forgó (7) bekezdés b) pontjának elhagyása helyett az annak a) pontjában említett, a kapcsolódó adók kezelésével kapcsolatos beavatkozás hatékony operatív egyszerűsítési intézkedésnek tekinthető,
- a bevezetési időszaknak a statikus komponensre való kiterjesztése (2018. január 1-jétől számítva) – az új IFRS 9 számviteli szabvány bevezetésével, amely arra készíti a bankokat, hogy fordítsanak különös figyelmet az első bevezetés (FTA) hatásaira – egy értékesítési foratókönyv szerint a nemteljesítő hitelek értékelési módszereit is befolyásolja, amely hitelek ma az első bevezetésbe bevont teljes összeg legnagyobb komponensét jelentik.

1.9. Az EGSZB hasznosnak tartja, hogy a hivatalos exporthitel-ügynökségek által garantált vagy biztosított nemteljesítő kitételekre jelenleg alkalmazandó kezelést kiterjesztik a Covid19-világválság eredményeként azonosított olyan nemteljesítő kitételekre is, amelyekre a tagállamok által létrehozott különféle garanciarendszerek vonatkoznak. Ha azonban e módosítás célja annak elismerése, hogy az állami garanciák ugyanolyan kockázatsökkentő hatással bírnak, mint az exporthitel-ügynökségek garanciái, akkor a határidőket is össze kell hangolni. Ugyanis ha a cél a garanciák kezelésének teljes összehangolása, akkor a szóban forgó kezelésre vonatkozóan az Európai Bizottság által javasolt hétéves korlátot módosítani kell.

1.10. Tekintettel arra, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy a bankok több segítséget nyújtsanak a reálgazdaságnak, az EGSZB támogatja azt a javaslatot, amelynek célja a CRR-ben előírányzott, de még nem alkalmazandó legmegfelelőbb tőkebevonás-kalibrálások némelyikének – például a nyugdíjak vagy bérek által garantált hitelek bizonyos típusainak a kezelésére vonatkozó rendelkezéseknek vagy a kkv-szorozónak vagy az új infrastruktúra-szorozónak – korábbi időpontban történő alkalmazása.

1.11. Az infrastrukturális beruházásoknak a következő időszakban nagy jelentősége lesz, ezért az EGSZB úgy véli, hogy helyénvaló egyszerűsíteni a CRR 501a. cikkében a projektekre vonatkozóan meghatározott bonyolult és megterhelő kritériumokat, amelyek e tekintetben lehetővé tennék a preferenciális prudenciális kezelés alkalmazása során az egyszerűbb elismerést (például az (1) bekezdés b), d), g), i) és l), valamint a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott követelmények megszüntetésével).

1.12. Az európai többéves költségvetés felülvizsgálatának tágabb összefüggésében döntő fontosságú az Európai Bizottság által május 28-án a #NextGenerationEu tervvel előterjesztett új *helyreállítási stratégia*, amely rendkívüli jelentőségű intézkedéseket határoz meg a világválság okozta válság kezelésére. Ennek a stratégiának a fenntartható európai gazdaság felé történő átmenet támogatása érdekében 2020 első negyedévében elindított, az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó beruházási terv részévé kell válnia.

1.13. A CRR szorzói kapcsán az EGSZB támogatja egy olyan zöld és szociális szorzó bevezetésének szükségességét, amely lehetővé teszi a tőkebevonás csökkentését a bankok által a szociális gazdaság vállalkozásainak folyósított hitelek és a fenntartható és inkluzív fejlesztési programokban ténylegesen előirányzott hitelek vonatkozásában.

1.14. A nemteljesítő hitelek keretszabályozásával kapcsolatban érdemes megjegyezni, hogy a Covid19 elkerülhetetlen módon sokféleképpen befolyásolja majd a nemteljesítő hitelek piacát. Ebben az összefüggésben és figyelembe véve, hogy a jelenlegi veszélyhelyzet mindenképpen hatással van a piacra, és lassítja az átruházási eljárásokat, az EGSZB felszólít a nemteljesítő kitételekre vonatkozó minimális veszteségfedezetről szóló (EU) 2019/630 európai parlamenti és tanácsi rendelet átmeneti módosítására.

1.15. Rendkívül fontos, hogy a lehető legtöbb résztvevővel és vásárlóval rendelkező magán nemteljesítő hitel-piacokat teremtsünk annak elkerülése érdekében, hogy a vagyon a bankszektorból az alapkezelői szektorba (amelyre nem ugyanazok a szabályok vonatkoznak), a helyi, nemzeti és európai gazdaságokból pedig olyan gazdasági szereplőkhöz kerüljön át, amelyek más területeken rendelkeznek bejegyzett székhellyel, és máshol adóznak.

1.16. Az EGSZB a mérlegben elszámolt, nem realizált nyereségek vagy veszteségek törlése érdekében szükségesnek véli az úgynevezett „prudenciális szűrő” átmeneti bevezetését, amelyről a Bázeli II keretrendszerben már rendelkeztek. A világválság következményeként ugyanis a hagyományosan kevésbé érzékeny értékpapírok volatilitása is jelentősen növekszik. Ilyen piaci körülmények között és figyelembe véve a bankok által az államadósság kezelése céljából nyújtott jelentős támogatást, a szabályozói tőke stabilitásának növelése érdekében csökkenteni kell a volatilitásnak a kereskedési könyvben nem szereplő értékpapírokra gyakorolt hatásait.

1.17. Az Európai Bizottság javaslata mellett és a piaci kockázatra hivatkozva, az EKB április 16-án kiadott iránymutatásaival összhangban, módosítani kell az 1. szintű keretet a volatilitás és a bankok tőkebevonása közötti jelenlegi kapcsolat (VaR szorzó) megszüntetése érdekében. Erre azért van szükség, mert a Covid19 miatt a piac eleve magas szintű volatilitást mutatott, ami jelentős növekedést eredményezett az intézmények tőkebevonásában.

2. Általános megjegyzések

2.1. A Covid19-világválság súlyos következményei sürgős intézkedéseket igényelnek az európai gazdaság támogatása és az uniós tagállamokban zajló gazdasági tevékenységek folytatása érdekében. Ebben az összefüggésben mindenképpen el kell, hogy kerüljünk, hogy a recesszió – megfelelő jogalkotási védelmet jelentő beavatkozások hiányában – további károkat okozzon az uniós bankszektor eleve sérülékeny biodiverzitásában. Konkrétan úgy gondoljuk, hogy a közösségi, illetve az adott területhez kötődő bankok – különösen amelyeket a szövetkezeti bankokra jellemző módon erős, széles körű részvétel jellemez – egyedi funkcióját meg kell védeni és meg kell erősíteni.

2.2. Az Európai Bizottság 2020. április 28-án egy olyan banki intézkedéscsomagot terjesztett elő, amelynek célja a bankok azon feladatának megkönnyítése volt, hogy elősegítsék a vállalkozások és a családok számára a Covid19 jelentős gazdasági hatásának enyhítése céljából nyújtott finanszírozást. A csomag megerősíti a nemzetközi standardokban és az európai ágazati hatóságok által előírt számviteli és prudenciális szabályok rugalmasságának a felhasználásáról szóló, közelmúltbeli nyilatkozatokat, valamint néhány olyan, az uniós bankszabályokra irányuló, javasolt változtatást, amelyeket mielőbb el kell fogadni, hogy javítani lehessen a bankrendszer hitelezési és veszteségviselő képességét a Covid19-világválság idején, megőrizve ugyanakkor a prudenciális szabályozással való összhangot.

2.3. Az EGSZB üdvözlö az első meghozott intézkedéseket és az európai ágazati hatóságok, nevezetesen az EBH, az ESMA és az EKB/az egységes felügyeleti mechanizmus első jelzéseit. Ezek a jelenlegi szabályozási kereten belül nagyobb rugalmasságot biztosító határozatok és iránymutatások megfelelő lépések voltak a veszélyhelyzet első szakaszának kezelése szempontjából. Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság közleményével, amelynek célja az európai felügyeleti rendszert alkotó különféle szervezetek által elfogadott intézkedések egységes értelmezésének és alkalmazásának biztosítása. Az egységes értelmezés és alkalmazás garantálja a szóban forgó intézkedések fokozottabb hatékonyságát.

2.4. Az EGSZB azonban úgy véli, hogy a javasolt intézkedések érdemben nem változtatnak a világválság következtében várható recesszióra vonatkozó előrejelzéseken. A Covid19 egy jelentős gazdasági és társadalmi következményekkel járó, rendkívüli veszélyhelyzet. Valamennyi európai intézménynek reagálnia kell a reálgazdaságra gyakorolt hatás csökkentése érdekében, a folytonosságot megszakító bátor döntésekkel is.

2.5. Ennek kapcsán az EGSZB megjegyzi, hogy különös figyelmet fordítottak a türelmi intézkedések és a moratóriumeszközök alkalmazására, valamint ezeknek az adósok prudenciális szabályok és az IFRS számviteli standardjai szerinti esetleges átsorolására kifejtett hatására, továbbá az állami garanciák és a nemteljesítő hitelek kezelésére.

2.6. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a veszélyhelyzet kezelése érdekében valamennyi európai pénzügyi intézmény különféle eszközöket kínál a reálgazdaság támogatására. A bankok többek között moratóriumeszközöket, türelmi intézkedéseket és a munkanélküli ellátásokhoz kapcsolódó készpénzelőleget biztosítanak, emellett pedig egyéb rendkívüli támogatásokat nyújtanak a tőkegyesítő társaságok, a közepes tőkeértékű vállalatok, a kkv-k és a családok számára. Ez a pénzügyi támogatás nemzeti rendeleteken vagy önkéntes rendszereken alapul.

2.7. Tekintettel azonban a világválság súlyos és példátlan következményeire, az EGSZB ismét hangsúlyozza, hogy a fenti intézkedések nem elegendők.

2.8. A fentiek fényében az EGSZB üdvözlözi az Európai Bizottság által a Covid19-világválsággal összefüggő kiigazításokra vonatkozóan április 28-án benyújtott javaslatot.

2.9. Az EGSZB egyetért azzal, hogy a meglévő keretben biztosított rugalmasság teljeskörű kihasználása mellett szükség van a CRR egyes vonatkozásainak korlátozott módosítására annak érdekében, hogy a hitelintézetek a lehető legnagyobb mértékben képesek legyenek a gazdaság támogatására, egyúttal pedig a Covid19-világválsághoz kapcsolódó veszteségek elnyelésére is, mindenesetre továbbra is garantálva az ellenálló képességüket. Ezen túlmenően a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság nemzetközi szinten megállapodott a Bázeli III keretrendszer végső elemeinek – amelyek közül néhány elem már beépült a CRR-be – végrehajtására vonatkozó határidő egyéves elhalasztásáról, valamint az IFRS 9 tőkére gyakorolt hatásának fokozottabb rugalmasságáról. Ezeket a változásokat érvényesíteni kell a hatályos szabályokban.

2.10. A világválság a nemteljesítő hitelek piacát sok szempontból és sokféleképpen befolyásolja. Elég csak arra gondolni, hogy a bíróságok tevékenységeit néhány hétre felfüggesztették és/vagy elhalasztották, ezért a nemteljesítő hitelek behajtási folyamatai késedelmesek. A nem bírósági behajtási folyamatokat szintén le kell lassítani.

2.11. Következésképpen mindez a nemteljesítő hitelek értékesítési folyamatait is befolyásolja, és a nemteljesítő hitelek árának csökkenése legalább 24 hónapig tart. Mindez újabb előnyt jelenthet a nemteljesítő hitelekre szakosodott olyan nem banki vásárlók számára, akikre nem vonatkozik az európai prudenciális szabályozás. Ezzel egyértelműen hátrányos helyzetbe kerülnek az uniós bankok, a vagyon pedig a bankszektorból a nem szabályozott szervezetekhez kerülhet át, pontosan most, amikor arra lenne szükségünk, hogy a bankok támogassák a gazdasági fellendülést, az osztalékfizetés mellőzésének árán is.

2.12. Ebben az összefüggésben és figyelembe véve, hogy a jelenlegi veszélyhelyzet elkerülhetetlenül befolyásolja a piacot és lelassítja az engedélyezési eljárásokat, az EGSZB felszólít a nemteljesítő hitelekre vonatkozó, a fentiekben ismertetett védőháló szabályozásának átmeneti módosítására.

2.13. A CRR 473a. cikke átmeneti intézkedéseket tartalmaz, amelyek lehetővé teszik az intézmények számára, hogy elsődleges alapvető tőkájükbe beszámítsák az IFRS 9 értelmében a várható hitelvesztés értékvesztési modelljének bevezetése miatt megnövelt céltartalék egy részét. A bevezetett rendelkezések elsősorban részben semlegesítik a kitétségekre az új értékvesztési modell alkalmazásának köszönhetően gyakorolt hatást, másodsorban pedig enyhítik az adott esetben megjelenített további leírások növekedésének hatását.

2.14. Ez a rendelkezés már közelít a recesszió jelentősen kritikus hatásainak enyhítésére vonatkozó célkitűzéshez, de még nem elegendő ahhoz, hogy fenntartsa az európai hitelintézetek egyenlő versenyfeltételeit. Mivel a válság egyik fő következménye a nemteljesítés mértékének emelkedése lesz, a válság hatásának enyhítését a kitétségek egyedül teljesítő összetevőjére való hivatkozással ki kell terjeszteni az Európában a világválság megjelenése (2020. január) után nemteljesítővé váló hitelekre is.

2.15. Mint már említettük, az Unió társadalmi-gazdasági rendszerét az elkövetkező hónapokban súlyos megpróbáltatás elé állítja a világválság reálgazdaságra gyakorolt hatása. Általánosságban mindenképpen át kell gondolni az európai termelési szerkezetet. Ezért úgy gondoljuk, hogy ez a rendkívüli kihívás lehetőséget adhat egy környezeti szempontból fenntarthatóbb, társadalmi szempontból pedig befogadóbb európai gazdasági modell újjáépítésére. Ebben a forgatókönyvben – jogi formától (tőkére alapuló, személyi vagy szövetkezeti) függetlenül – a jellegüknek fogva decentralizált és az egész

területen széles körben jelen lévő helyi bankok alapvető szerepet játszhatnak és kell, hogy játsszanak az ösztönzők elosztásában, tökéletesen betöltve az elosztó értéklánc szerepét a központi intézményektől a távoli helyi szintig. Ezért fel kell ismerni és meg kell erősíteni a közösségi bankok stratégiai jelentőségét.

2.16. A világiárvány egyrészt megmutatta, hogy ha van egy összetartó társadalmi struktúra, a szociális gazdaság szervezeteinek jelenléte pedig erős, akkor a szociális vállalkozások részéről megnyilvánuló szolidaritási reakció is fontos tényező az ellenálló képességet illetően, másrészt pedig hogy a szociális vállalkozói szervezetek jelenléte nagyon fontos szerepet játszik a befogadó és fenntartható gazdasági rendszer talpra állításában, és csökkenti annak kockázatát, hogy teljes gazdasági ágazatok omoljanak össze. Ezért az EGSZB fenntartja, hogy be kell vezetni egy környezetbarát és szociális megoldásokat támogató tényezőt a CRR-ben, amely lehetővé teszi a tőkebevonás csökkentését a bankok által a szociális gazdaság vállalkozásai számára folyósított hitelek tekintetében.

2.17. Ezenkívül a CRR II. 501c. cikke előírja, hogy az EBH 2025-ig alapos vizsgálatot végez annak értékelése céljából, hogy indokolt lenne-e a szóban forgó jellemzőkkel bíró eszközökhöz vagy tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek külön prudenciális kezelésének bevezetése.

2.18. Az EGSZB úgy véli, hogy már 2025 előtt is hasznos bevezetni egy ilyen szorzót, hiszen akkor már késő lehet, a késlekedés pedig végzetesnek is bizonyulhat abból a szempontból, hogy a hitelintézetek olyan támogatási intézkedést fogadjanak el, amely több hitelt és forrást biztosít a jelenleg nehéz helyzetben lévő stratégiai ágazatok számára.

2.19. Ebben a sürgősségi szakaszban jó példákat figyelhetünk meg arra, hogy a szociális vállalkozások miként képesek garantálni a szolgáltatásaikat igénybe vevő közösségek nagyobb ellenálló képességét, sok esetben a közigazgatáshoz csatlakozva vagy azt helyettesítve, ha az utóbbiak nem képesek kielégíteni mindenhol az igényeket. Ezért javaslatunk szerint a jogalkotók által az EBH-nak adott megbízás határidejét jelentősen le kell rövidíteni, és fel kell gyorsítani a „fenntarthatósági szorzó” létrehozásának folyamatát. A mikroprudenciális szempontot ebben az esetben megfelelő módon korrigálni kell, és egyensúlyba kell hozni egy szisztematikus, makroprudenciális, ugyanakkor szociális szemponttal.

2.20. Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság álláspontjával, miszerint a két támogató tényező (egyes szoftveres eszközök preferenciális kezelése és egyes nyugdíj- vagy munkabérfedezetű kölcsönök preferenciális kezelése) végrehajtásának 2020. július 1-jére való elmozdítása felszabadítaná az intézmények saját forrásait, lehetővé téve számukra a szükséges kölcsönök növelését a Covid19-világiárvány és az azt követő időszak során. A szociális reálgazdaságot és a zöld gazdaságot is támogató tényezők⁽¹⁾ 2021. január 1-jéig történő meghosszabbítása egyértelműen pozitív hatást gyakorolna..

2.21. Az Európai Bizottság által javasolt változtatások lényegesen nem módosítják a prudenciális szabályozási keretet, és megkönnyítik a világiárvány hatásának enyhítésére irányuló kollektív erőfeszítéseket, ennél fogva pedig a gyors talpra állást. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy tanácsos lenne egy 24 hónapos időszakra elhalasztani a nemteljesítő hitelekkel kapcsolatos jelenlegi védőháló-görbéket annak érdekében, hogy kielégítsék a világiárvány hatását korlátozni képes megfelelő finanszírozási folyamatok biztosítása iránti igényt. A szóban forgó beavatkozás hiányában a bankok a szabályokon belül két, egymással ellentmondó ösztönző rendszerrel szembesülnének: egyrészt azokkal az intézkedésekkel, amelyek célja a banki tőke felszabadítása új hitelek céljára vagy legalábbis a szóban forgó tőkére gyakorolt túlzott nyomás elkerülése (például az IFRS 9-re vonatkozó átmeneti szabályok felülvizsgálata), másfelől pedig azokkal a szabályokkal, amelyek végső soron óriási nyomást gyakorolhatnak a tőkére, vagy legalábbis visszatartják a bankokat a stresszes gazdasági helyzetben a hitelnyújtástól, hogy elkerüljék a tőkére gyakorolt kedvezőtlen hatásokat. A prudenciális védőháló felülvizsgálat hiányában ilyen normának bizonyulhat, és visszatartó erő lehet a gazdasági stressz és a recesszió időszakában. A kiigazítást mind a biztosítékkal fedezett, mind a biztosíték nélküli nemteljesítő hitelekre alkalmazni kell.

Kelt Brüsszelben, 2020. június 10-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Luca JAHIER

⁽¹⁾ Lásd az 501c. cikket a környezeti és/vagy társadalmi célokhoz fűződő kitétségek prudenciális kezelése tekintetében.